

ගෙදර තුල සමඟිය ආරක්ෂා කරගැනීමට හා ප්‍රශ්න ඇතිවීමට තවත් හේතුවක් නම් ගෙදර නවතා ගෙන සිටින හා ගෙදරට යන වන පිටස්තර අයයි. මින් ප්‍රධාන කරුණ ලෙස සැලකිය හැක්කේ අත් උදව් කරුවන් හෙවත් මෙහෙකරුවන්ය. දෙවනුව බිරිඳගේ සොහොයුරියන්, මිතුරියන්, සැමියාගේ සොහොයුරන්, මිතුරන් , බෝඩිංකරුවන් හා බෝඩිංකාරියන්ට නවාතැන් දීම නිසා වන ප්‍රශ්න, ගෙදර වැඩ සඳහා වන බාස් උන්හැපේලා, රියදුරන්, ගත යුත්තේ ඉතා ප්‍රවේශමෙනි. වැදි හෙළා පිවිතයේ උදයේ සිට රාත්‍රි වන තෙක් තම පිවිත සමඟ එකට ගැටී පිවත්වන තවත් පිරිසක් වී.විශාල ප්‍රශ්න ඒනිසා ඇතිවූ අවස්ථා වීමටය. ගෙදර වැඩට ගන්නා මෙහෙකාරිය ඉතා ප්‍රවේශමෙන් ගත යුතුය.අර කියමනක් තියෙන්නෙ හැමදාම කුකුළු මස් කාලා හාල් මැස්සො කරවල රස බලන්න ආසයි කියලා. ඒ වගේ ගෙදර සමහර සැමියන්ගේ සිත වහෙ මෙහෙ දුවන්න පුළුවන්, එක් දිනක් සැමියා එක බැල්මක් බැළුවොත් ඊට අනුබල වශයෙන් සමහර සේවිකාවෝ සියයක් වාරයක් කැමති වෙති.ඊට පසුව වන දේවල් ලිහා ගන්නට බැරි ප්‍රශ්න බවට පත්වෙයි. කෙතරම් ලස්සන පංචකල්යානියන් ගෙනාවත් තම බිරිඳ ගෙන් පිට නොබලන පිරිමි අනන්තවත් සිටිති.නමුත් ප්‍රවේසම් වීම කොයිකටත් වඩා හොඳය.කෙතරම් හොඳ පිරිමි වුවත් තම වසඟයට ගතහැකි ගැහැණු අනන්තවත් සිටිති. ඒත් දුප්පත් වුවද සමහර සේවිකාවෝ තම ආත්ම ගෞරවය ඉතා ඉහලින් මැනවින් රැකගෙන රැකියාවත් කරගෙන සිටිය කතාද බොහොමයකි.සමහරු ගෙදර සමඟිය නැතිවේවි යන බයට නේනාට කිසිවක් නොදන්නා කෙලින්ම රැකියාවෙන් අස් වී යන අවස්ථා වීමටය.

මා ලේක්ෂ්‍යවුස් ආයතනයේ කතෘ මණ්ඩලයේ සේවය කරන අවධියේ මා විසින් දියත් කල නිමිමිගෙන් සහනය පිටුවට වචි ලිපි දස දහස් ගනනකි. ඉන් බොහොමයක් මා මේ පොත ලිවීමේදී උපයෝගී කරගැනීමට සිතුවෙමි.

විශේෂයෙන් ගෙදර තරුණ පුතුන් සිටිනවා නම් තරුණ සේවිකාවන් වැඩට ගැනීම සුදුසුම නැත. තරුණ කාලය යනු ශරීරයේ අංග සම්පූර්න වන විට, ශරීරයේ අග පසඟ, සිතූම්, පැතුම් පාලනය කරගත නොහැකි තත්වයන් වන අවස්ථා ඇත.මේ කාලය දෙමාපියන්, තම දරුවන් ආශ්‍රය කරන යාළුවන් සේම ඉතා ලගින් ඇසුරු කරන කාගැනත් ඉතා විමසිල්ලෙන් කල්පනාවෙන් සිටිය යුතු කාලයකි මෙය. පහින රිලවට ඉනිමං බඳින වැඩ නොකල යුතුය.ප්‍රශ්නයට උත්තරය මුලින්ම දැන ඊට විසදුම හැටියට ගත යුතු තීරන මුලදීම ගත යුතුය.

මේ ගෙදරක සිදුවූ සත්‍ය සිද්දියකි. නිතා හා මහින්ද, මේ මව් පියෝ දෙදෙනාම ගුරුවරුය. ගෙදර වැඩට සිටින මැගී, ගුරු යුවලගේ දරුවන් වන සංජය හා වෙනුවි කුඩා කල සිටම බලාගෙන ගෙදර සියළුම වැඩ ඉතා හොඳින්,අවංකව තමාගේ මෙන් කල නිසා ගුරු යුවලට ගෙදර කිසිම ප්‍රශ්නයක් තිබුනේ නැත.මැගී ගේ එකම දියණිය ෆැක්ටරියක වැඩට යන නිසා ඇයගේ දියණිය බලා ගැනීමට කෙනෙක් නැති නිසා ඇයව බලා ගැනීම මැගීට ඩාර වුනා. මැගීගේ අවශ්‍යතාවය මෙම ගුරු නිවසට අවශ්‍යම බැවින් දරුවාව ගුරු ගෙදර ඉන්දුවා ගැනීමට ගුරු යුවල කැමති වූවා.

ගුරු යුවලට සංජය නමින් පුතෙක් සහ වෙනුවි නමින් දුවක් ද සිටියා.සංජය වෙනුවිට වඩා අවුරුදු දෙකක් වැඩිමහල්, මැගීගේ මිනිපිරිය මාලා වෙනුවිට වඩා අවුරුද්දක් වැඩිමහල්. මේ තුන් දෙනා එකට සෙල්ලම් කරමින්, පාඩම් කරමින්, පාසල් යමින් එකට හැදුනා.

ගුරුයුවලද තම දරුවන් මෙන් මාලාව අකුරු කරවීමට එකම පාසලටම ඇරියා. තුන්දෙනාම ගුරු ඇසුරේ සිටි ඉතා හොඳින් ඉගෙන ගත්තා. තුන් දෙනාම සහෝදරයෝ වගේමයි. යාළු වෙනවා, තරහ වෙනවා, අඬනවා ගඟට ගොස් නානවා. එකට සෙල්ලම් කරනවා. ඔහොම කාලය ගෙවී ගියා. මේ අතර මාලා ලොකු ළමයෙක් වුනා. දැන් ටික ටික මාලා ලස්සන වේගන එනවා. මෙසේ අවුරුදු පහක් පමණ ගත වුනා. දිනක් සංජය හා මාලා ගසක් යට වාඩිවී අතින් අල්ලා ගෙන කථා කරමින් සිටිනවා දුටු මැගී, තම මිහිපිරිය වූ මාලාට අවවාද කලා. "සංජය බේබි ලොකු පවුලක මහත්තැන් කෙනෙක්, උඹ මගේ මිහිපිරි වෙච්චි, උඹ දැන් කෙල්ලෙ ලොකු දැරිවියක්, ලැප්පා බය ඇතුළු හැදෙන්න ඕනෑ, ඉස්සර සංජය බේබි එක්ක එකට හැපි හැපි සෙල්ලං කරාට දැන් ඒවා හොඳ නැහැ. මේවා රට්ටු හිනස්සන වගේම මහ බයානක වැඩ. ඇරත් අපි හරිම දුක්පත්, මේ මනුස්සයෝ අපට කල උදව් වලට උඹ ඔය සලකන හැටිද? ගුරු ජෝඩුව උඹට අම්මයි තාත්තයි වගෙයි. ඒ ගුණේ රකින්න උඹ දැන ගන්න ඕන. ඔන්න මම නොකිව්වයි කියන්න ඒපා. සංජය බේබිගෙන් වයස හොඳ නැහැ, උඹ අනු වෙන්නෙ එනෙම නැහැ ඔය ගැට වලට තේරුනාද? ගෑනු දැන ගන්න ඕන ආත්ම ගරුභවය රැකගන ඉන්න." කියා දිනක් අවවාද කලා.

පාසල ඇරී ගෙදර එන විටත් තුන් දෙනාම එකටයි එන්නේ. සංජය බොහෝ විට මාලාට එක එක යෝජනා කලා. මාලා නොවේ ඒ කිසි දෙයකට අනුවන්නේ. ඒත් කවුරුත් නැතිවෙන කල් බලා මාලාව සිප වැළඳ ගැනීම සංජය බොහෝ විට කලා. එවන් අවස්ථාවලදී මාලා බොහෝ සෙයින් අසරණ වූවා. කෑ ගහන්නත් බැහැ, ඒපා කියන්නත් බැහැ. තමාගේ හිතේත් සැඟැවුන ආදරයක් තියෙන බව ඇ දන්නවා. කෙසේ හෝ මෙය නොදැනීම ආදරයකට පෙරළිනා.

දිනක් මැගීට උන සන්තිපාතය සෑදී ඉස්පිරිතාලයේ ටික දිනක් නවතින්න වුනා. මැගී ගෙදර නැති නිසා සංජයට බොහෝසේ නිදහස ලැබුනා. දිනක් කිසිවෙක් ගෙදර නැති මොහොතක මාලාගේ අකමැත්තෙන් වුවද, සංජය ගේ අධික කාමාශාව නිසා ඇයගේ පිරිසුදු බව කෙලසුනා. ඇය අඬමින් ගුරු මෑණි මෙය දැනගත් දාට තම ආතම්මාවත් තමාවත් ගෙදරින් ඵලවා දමන බව ඇ කිය කියා ඔහුගේ දෙපා ලඟ වැටී ඇඬුවා. "බය වෙන්න ඒපා ළමයෝ පුශ්නයක් වුනොත් මම ඔයාව බඳිනවා. අපි දෙන්නම ගුරු විභාගය කල නිසා අපට රැකියාවල් ලැබෙයි නේ. එතකොට අපිට තනිවම ජීවත් වෙන්න පුළුවන්. ඔයා බය නැතුව ඉන්න" කියා ඇය සැනසුවා.

කෙසේ හෝ මාස එකහමාරක් පමණ වන විට මාලාට උදයේ වමනය, ඔක්කාරය සැදුනා. මැගීට ඉවෙන් මෙන් කාරනය දැනුනා. "මොකද?.... පට්ටි..... මම උඹට ඕවා වෙයි කියලා කිව්වා දැන් ගෙදර යන්න ලෑස්ති වෙයන් මම අදම ගිහින් බස්සවන්නම්. ගුරු ජෝඩුව එන්න ඉස්සෙල්ලා ඇඳ ගනින්..... පීච්තේ ලස්සනට හදලා දුන්න මනුස්සයින්ට උඹ සලකපු හැටි හොඳයි. උඹට කියන්න මට වචන නැහැ..... හ්ම්..... හ්ම්..... ලෑස්තිවෙයන්.... මාව යකා අවුස්සන්න නැතුව... පලයන්..... කිව්වම....." දාවල් මාලාව අම්මාගේ ගෙදරට ඇරලවා, වැඩපොලට ගොස් අම්මාටද කියා හිවාඩු දමා ඇයව රැගෙන විත් මාලාව බාර දුන්නා.

සවස ගෙදර පැමිණි ගුරුමෑණි, "ඇයි? මැගී හදිසියෙම මාලාව ගෙදර ඇරළුවේ. මට කියන්න තිබුනනේ"

කියා ඇසුවා. "දැන් නෝනා වියාගේ කල වයසත් හරි, දිගෙක දෙන වැඩ කටයුතු අම්මා කරගනිවි. උගන්නලා, හදලා අපේ යුතුකම් සේරම කරා. ඔය මදැයි මම කලා. මම දැන් වලේ පයයි ගොඩ පයයි මට වගකිම් ගන්න බැහැ ඉතිරිය අම්ම බලා ගන්නැතෑ." කිව්වා. "අනේ මන් දන්නෙ නැහැ, මාලා හොඳ කිසි කරදරයක් නැති දරුවා, හොඳට ඉගෙන ගත්තා, අපේ ළමයි එක්ක සහෝදරයෝ වගෙයි. අපි හිතන් හිටියෙ කවද හරි දවසක ඒ වැඩ කටයුතු අපිම කරන්න. ඒ ළමය නැතුව අපේ ලමයින්ට කාන්සිය හැදෙයි. මැගී පැහව්ව වැඩ කරන්න හොඳ නැහැ නේ "කියා ගෙන ගුරු මෑණි, නෝක්කාඩු බැල්මක් හෙලා ගෙන තරහින් කාමරයට ගියා. එදා හවස සංජය ගෙදර එන විට මාලා නැති බව තේරී, මැගී ගෙන් ඒබව ඇසුවා, "බේබි මේවා ලෝකෙ හිනස්සන වැඩ, බේබිව බේරා ගන්න ඕනෑ නිසාත්, මගේ අහිංසක රස්සාව ආරක්ෂා කරගන්න ඕන නිසාත්, ලැප්පාව නිසාත්, කර කියා ගන්න දෙයක් නැතිව මම මේක කලේ. මාලාට බබෙක් හම්බවෙන්න ඉන්නවා"

"මැගී අම්මේ, බය වෙන්න ඒපා මම ඇත්තටම මාලාට ආදරෙයි මම මාලාව බඳිනවා"

"ච්ඡා ච්ඡා අම්මයි අප්පච්චියි මොනවා කියයිද? මොනවා හිතයිද?"

"මට මාලාගෙ ඇඬිරස් එක දෙන්න මම චියාව අනාත කරන්නෙ නැහැ"කියා ලිපිනය සොයා ගොස් ඊට පසු දින විවාහ වීමට ලැස්ති වන්න කියා තම මිතුරන් දෙදෙනෙකු සාක්ෂියට අත්සන් කිරීමට කැඳවාගෙන යනවාට්ටෙකුගේ ගෙදර විවාහය සිදුකොට මාලාව ගෙදර ගොස් බස්සවා ඒබව පැමිණ මැගිට කිවා.ඇය සුසුමක් හෙලා කිසිවක් නොකියා කුස්සියට ගියා.

මසකට පමණ පසු දෙදෙනාටම ඇත පිරිසර ගම්මානයකට ගුරු පත්වීම් ලැබ දෙදෙනාම සේවය පිණිස එහි ගියා.මාස තුනකට පමණ පසු තමා මාලා සමඟ ආදරයෙන් සිටි බවත්,

ඒනිසා තමා මාලාව විවාහ කරගත් බවත්, ඔබ දෙපොලගේ ආශීර්වාදය නව යුවලට දෙන ලෙසත් ඉල්වා සංජය ගෙදරට ලිපියක් යව්වා.මව් පිය දෙදෙනාට කීමට වත් කිරීමටවත් කිසිවක් ඉතිරිව තිබුනේ නැහැ.මේ එක් සත්‍ය කථාවකි.

මෙහි ඇති නම් ගම් ආරූඪ කර ගත් ඒවාය.

ගෙදර ඇතුලත තියාගන්නා අය නිසා වූ තවත් සත්‍ය සිද්ධීන් ලබන කලාපයෙන් බලාපොරොත්තු වන්න.

නිර්මලී දිලිපා වික්‍රමනායක.